

Használható hit 2.

Isten edzésterve : A próbákkal megerősített hit

Alkalom: Vasárnap délelőtt

Dátum:2012-01-15

Ige: Jak.1:2-6 L:Mk. 9:17-27

Múlt vasárnap elkezdtünk egy sorozatot arról, hogy hogyan válhat használhatóbbá a hitünk, hogyan élhetjük meg jobban a hitünket. Egy izgalmas levél, Jakab apostol levele lesz számunkra a **használati utasítás**. Múlt vasárnap ehhez a sorozathoz hallottunk egy bevezetést. Kicsit átsugároztuk Jakab levelének fő gondolatait. Ma pedig már ráközelítünk a levél elejére.

1. Azt vizsgáljuk, hogy **mi az, ami működteti** a hitünket? Minden műszer működéséhez kell valamilyen energia (pl. kézi erővel, elektromos árammal, elemmel, napenergiával.)

- Rá is mondhatnánk gyorsan, hogy Isten működteti a hitünket, mert a hit ajándék. De azért érezzük, hogy mégsem így van egészen, hanem úgy, hogy valami miatt változik az áramerősség, a hitünk erőssége. Nem mindig ugyanolyan erős, hanem bizony hullámzó. Hol erősebb, állhatatosabb, hol gyengébbnek bizonyul.
- Vagy én vagyok az, aki működtetem a hitemet? Ez sem egészen igaz. Egyszer egy férfi ment Jézushoz a gyermekét gyógyíttatni és ezt mondta: Ha tudsz, segíts! Jézus válasza: Minden lehetséges annak, aki hisz. Emberünk: „*Hiszek Uram, segíts hitetlenségemen!*” Vagyis igyekszem én, nyújtózkodom én, szeretnék erősebben hinni, de mégis ott van bennem a két-ség. Légy segítségül, add ajándékba a hitet, mert az enyém kevés, pótolod ki hitemet.

Pedig mi azt szeretnénk, hogy erős legyen a hitünk, és éles helyzetekben jól működjön. Egykor a tanítványok is ezt kérték Jézustól: „*Növeld a mi hitünket!*” A hit működtetője tehát Isten.

2. Hogyan növeli, erősíti Isten a mi hitünket? „*Különféle próbák*” által. Úgy, hogy beleenged minket nehéz helyzetekbe. Olyan próbákba, helyzetekbe, amiket eddig nem éltünk át. Amiknek az alakja, a formája és a mérete is ismeretlen számunkra. Amikről nincs tapasztalatunk, nem tudjuk, hogy meddig tart, amikből még nem szabadultunk meg. Sőt lehet, hogy senkit sem ismerünk, aki ilyen helyzetből kimenekült. Idegen mezőre enged minket Isten.

Ezek által edzi, erősíti a hitünket. Vagyis a hit olyan, mint egy izomzat, aminek edzés kell, tréning kell, mert különben elsorvad, legyengül. Isten az, aki edzésben tart, aki összeállítja számunkra az edzéstervet. Mindenkinek mást. Nehezebb és nehezebb gyakorlatok elé állít minket. Így tartja karban és erősíti a hitünket.

Emlékezzünk vissza arra a történetre, amikor Jézus megvendégelt 5000 embert. Átélték együtt a csodát, előtte hallgatták Jézus tanítását. Aztán: „*Kényszerítette őket, hogy menjenek át a túlsó partra.*” Engedelmisségük „jutalmaként” átéltek életük legfélelmetesebb viharát. Tapasztalt halálszok, nem kezdők, de órákig viaskodnak a széllel, a hullámveréssel, a fáradtsággal. Jézus miután tanította, felkészítette őket, beleengedi őket ebbe a helyzetbe egyedül. Próbára teszi őket, hogy úgy is tudnak-e hinni, hogy Jézust nem látják, hogy nincs velük a csónakban. Próbára teszi, hogy élesen működik-e az, amit megtanultak.

Ugyanez történik Pál apostollal is. Megtér, elkezdi bizonyosságot tenni, csodálkoznak rajta, felbátorodik, merényletet terveznek ellen, alig tud Damaszkuszból elmenekülni. Isten nehezebb és nehezebb próbák elé állítja. Ezekkel edzi, erősíti a hitét. Azt várnánk, hogy az engedelmisség jutalma mindig az áldás, a bőség. Az Ószövetség rendje ez volt. Ezt várnánk az Újszövetségben is és ma is. De nem így történik. A hit nem akkor működik, amikor nincs szükség rá, hanem amikor a lehetetlenbe belejut az életünk, akkor kezd működni. Ha sima a víz körülöttem, akkor nem vagyok rákényszerítve arra, hogy merjek kérni, merjek Vele számolni. De amikor az életemre ránehezednek a próbák, akkor fogok tudni imádkozni, akkor számolok komolyan az Isten segítségével. Akkor derül ki, hogy működik-e a hitem. El mondhatom a jó napokban, hogy bízom Istenben, de akkor derül ki, hogy hiszem-e igazán, amikor mindent elsöpör körülöttem. (18 évesen Isten felé fordultam, és kivettem a kezemből terveket, egészséget, barátokat, édesapámat baleset érte.)

Így izmosodik a hit. „*Hitetek próbája állhatatosságot eredményez*”2.v.

Így dolgozik Jézus: először tanít, aztán elküld gyakorlatra. A célja az, hogy erős és izmos hitünk legyen. Ezek szerint, amikor mi azt kérjük, hogy „*növeld a mi hitünket*”, olyankor próbákat kérünk.

3. Mi történhet az emberrel amikor próba alatt van? Jakab levelében a „megpróbáltatás” szót kétféleképpen is fordították: próba, kísértés. Mindkettőt jelenti. Isten megpróbálni szokott, kísérteni viszont az Ördög szokott. Viszont van olyan, amikor Isten az embert bizonyos határokkal ugyan, de kiadja az Ördögnek (Jób). Az Ördög célja az, hogy abban a nehéz helyzetben, próbában, amiben vagyok, arra rávegyen, hogy elhagyjam a hitemet. Nagyon csúfondárosan tud minket ilyenkor kísérteni az Ördög.

Elveszíti az ember a helyes ítélőképességét. A baj nagy, mert közel van, Isten kicsi, mert távol van. Pedig ilyenkor kellene nagyon az éleslátás, a tiszta fej, ilyenkor nem kellene a pánik.

4. Hogyan viselhetem el a próbákat?

a) Bölcsességet kérve. *„Akinnek nincsen bölcsessége, kérjen bölcsességet Istentől.”* Amikor próbákban járunk, olyankor kevés a saját eszünk. A józan paraszt ész is kevés. A tapasztalatból adódó bölcsesség is kevés. Mert amiben tegnap győztünk, az ma nem biztos, hogy elég. A tanultság sem elég, mert ebben a világban (próbában) még nem jártunk. Ezt kell elmondani Istennek imádságban: Kevés, amim van Rád szorulok, könyörülj rajtam, add, hogy meglássam a kimenekedés útját, Tőled függök. Nem szeretünk Istentől függeni. Annyi minden mástól szívesebben függünk, de Istentől nem szeret az ember függeni. Pedig ez az egyetlen jó függés. Amikor ezt élem át és tudok könyörögni, akkor Isten adja a bölcsességet, a tisztánlátást. Nem fűz hozzá kommentárt, nem szemrehányó, hanem adja ajándékba, hogy lásd a kimenekedés útját.

b) Örvendezve. *„Teljes örömmel tartásod, amikor próbákba estek.”* Válságban van az életem, a hitem. Ki örül ennek? Hogy lehet annak örülni? Úgy, hogy már tudod, mert sok próbán mentél át, milyen jó volt egyedül Istentől függeni, hozzá menekülni. Milyen élénk volt vele a kapcsolatod, amikor naponta tőle kértél erőt. És már tudod, milyen jó végül tapasztalni a szabadulást, kijutni a labirintusból. Azt is tudod, milyen jó hálásnak lenni Istennek, mert megmentett. Azt is tudod, hogy mennyit izmosodott, erősödött a hited. Azt is tudod, hogy a Te megpróbált hited hogyan erősített utána másokat is. És igaz, hogy most még benne jársz a próbában, de már előre tudsz mindennek örülni. És ez az öröm még közelebb visz téged Istenedhez.

Ha most is próbában jársz. De még nem tudsz örülni, inkább csak sírni, nem baj. De tudd, hogy nem a véletlen dobál, hanem Isten engedett bele ebbe a helyzetbe. És ő nem elejteni akar téged, nem elveszíteni akar téged, hanem edzeni, megerősíteni. Ámen.

Lomentné Szopkó Tünde lelkész